

Kellner Magda

1913-ban született Erdélyben, Segesváron (ma Románia). Nagyapja főrabbi volt Fogarason. Építész édesapja Erdély I. világháborút követő Romániához csatolása után nem volt hajlandó letenni a román esküt, nem akart román állampolgár lenni, inkább áthelyezését kérte Budapestre. Átköltözésük után a család áttérni kényszerült az evangélikus vallásra. Lélekben mindvégig magyarnak és zsidónak tartották magukat. A Tanácsköztársaság idején bankár nagybátyja kivándorolt Svédországba, majd 1931-ben kivitette Magdát nyelvet tanulni. Magda két évet töltött Svédországban, megtanult svédül és németül. 1944 nyarán Svédországban élő nagynénje levele nyomán az egész család svéd menlevelet kap a Svéd Követségen, ahol Magda megismerkedik Raoul Wallenberggel. Svéd nyelvtudásának köszönhetően csatlakozik a nagykövetségen zajló mentési akció adminisztratív munkálataihoz. A svéd kapcsolattal rendelkező zsidók menleveleink kiadásán dolgozik. A nyilas hatalomátvétel után több helyen bujkáltak Budapesten, majd a Svéd Követség Üllői úti irodájában aludtak, közben továbbra is dolgoztak a Schutzpassok kiadásán. Végül svéd védetség alatt álló házba kerültek, a budapesti Révay utca 16-ba. Amikor a védett házba is betörték a nyilasok, Wallenberget sikerült értesíteni, az ő közbenjárására maradtak életben és maradtak ott. Ebben az időszakban mindvégig közvetlen kapcsolatban álltak Wallenberggel. Január 17-én – útban Debrecen felé - Wallenberg meglátogatta őket a Révay utcában, hogy elbúcsúzzon. Magda 1946-ban ment férjhez. Főkönyvelőként és termelésirányítóként dolgozott. Lánya 1948-ban, fia 1954-ben született. Négy felnőtt unokája van.

Somlyó György

1920-ban született Balatonbogláron, ahol 1930-ig nevelkedett. A család ekkor Budapestre költözött. 1941 október 1. és december 31. között van először munkaszolgálaton, 1944-ig még többször behívják. 1944 novemberében hamis svéd követségi dokumentum segítségével menekül meg a Józsefvárosi pályaudvarról történő deportálástól. Svéd védett házba kerül. Raoul Wallenberggel való találkozásának és megmenekülésének történetét 1984-ben megjelent Rámpa című regényében írja meg.

A háború után a Pázmány Péter Tudományegyetem, majd a párizsi Sorbonne hallgatója, főként filozófiai, magyar-francia irodalmi, folklorisztikai tanulmányokat folytat. Párizsból visszatérve színházi dramaturg, illetve az Arion című többnyelvű irodalmi folyóirat főszerkesztője. A párizsi Mallerme Akadémia levelező tagja, több irodalmi díj és kitüntetés birtokosa. Versei, regényei több nyelven is megjelentek. Fia, Bálint, 1957-ben született. Somlyó György 2006-ban hunyt el.

Wimmer Éva

Wimmer Éva (születési nevén Bihari Éva) 1927-ben született Budapesten, katolikus családban. Édesapja elektromérnökként a világ több pontján dolgozott, édesanyja haladó, humanista szellemben nevelte őt és testvérét, Józsit, ami egész életét meghatározta. Éva hitvallását így foglalta össze: „Az emberben az emberi méltóság a legtöbb, több mint az élete.” Bátyját, aki a Svéd Vöröskereszt munkatársa volt, nyilasok gyilkolták meg. Ő maga 1944. szeptember végén került a Svéd Vöröskereszthez, majd Valdemar Langlet felkérésére - kiváló német tudása révén - Raoul Wallenberg tolmácsa és kísérője lett. Ő tolmácsolt a diplomata és Szálasi Ferenc, valamint Vajna Gábor belügyminiszter között, többek között a védett házak létrehozásáról. Részt vett a védett házakban élők segítésében, valamint Wallenberg tolmácsaként az országúti halálmenetektől való embermentő tevékenységben. A háború után a jogot, diplomáciát, közgazdaságtant és külkereskedelmet tanult.

Részt vett Szálasi tárgyalásán, 1945 őszén, ahol a Wallenberggel folytatott megbeszélésekről tárgyalásokról tanúskodott. Később a Wallenberg Egyesület elnökségi tagjának választotta, legfőbb feladata a fiatalokkal való kommunikáció volt.

Fiatalon ment férjhez, a háború után elvált, majd újra megházasodott: egy munkaszolgálatból visszatért gyermekkori ismerőséhez ment feleségül. Egy fiuk született, aki - csak úgy, mint az unokák – jól ismeri édesanyja embermentő tevékenységét.

